

På baggrund af underretning til Ankestyrelsen den 7. maj 1999 tog styrelsen samme dag sagen op til behandling i henhold til servicelovens § 47, stk. 3.

En foreløbig afgørelse truffet af Ankestyrelsen har som nævnt kun varighed 1 måned. Sagen skal inden fristens udløb være behandlet i den pågældende forvaltning med henblik på forelæggelse for Børn og unge-udvalget, som ligeledes inden fristens udløb i givet fald skal have truffet en endelig afgørelse i sagen. I denne sag havde udvalget fundet, at betingelserne nu var ændrede, således at børnene skulle hjemgives med henblik på udrejse til Jordan. Børn og unge-udvalget havde således ikke fulgt den materielle vurdering i Ankestyrelsens foreløbige afgørelse eller forvaltningens indstilling om, at børnene fortsat skulle være anbragt uden for hjemmet uden forældrenes samtykke.

Ankestyrelsen fandt det således nødvendigt at undersøge baggrunden for, at et enigt udvalg i januar 1999 fandt, at betingelserne for en nægtet hjemgivelse var opfyldt, medens et enigt udvalg i samme kommune i maj 1999 fandt, at betingelserne for en hjemgivelse af børnene var til stede. Dette sammenholdt med Ankestyrelsens foreløbige afgørelse af 8. april 1999 om, at børnene skulle forblive anbragt uden for hjemmet uden forældrenes samtykke, en afgørelse hvis indhold Børn og unge-udvalget ikke fulgte.

Ankestyrelsen fandt det således nødvendigt at behandle sagen i henhold til § 47, stk. 3 i serviceloven, idet denne bestemmelse giver mulighed for at træffe en endelig afgørelse med sædvanlig 1-årig genbehandlingsfrist. Ankestyrelsen kan direkte pålægge kommunen at gennemføre en sådan afgørelse, det vil sige uden at involvere Børn og unge-udvalget.

Sagen blev mødeberammet i Ankestyrelsen til 8. juni 1999 (loven giver en frist på 8 uger til at træffe afgørelse).

Faderen forlod landet med de to børn den 24. maj 1999 inden Ankestyrelsen havde mulighed for at afholde det særligt berammede møde.«

Jeg vil efterfølgende kommentere på sagen. Der verserer for øjeblikket for Socialministeriet en sag om klage over Ankestyrelsens behandling af sagen. Når Socialministeriet har taget stilling til denne sag, vil jeg orientere Folketingets Socialudvalg om ministeriets overvejelser.

Spm. nr. S 2617

Til socialministeren (10/5 2000) af:

Villy Søvdal (SF):

»Kan det bekræftes, at Gladsaxe Kommune i sagen om udleveringen af de jordanske børn Nasra og Nidal i flere henvendelser bad Den Sociale Ankestyrelse gribe ind for at forhindre, at børnene blev udleveret?«

Svar (24/ 5 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ankestyrelsen har udtalt følgende:

»Ankestyrelsen kan bekræfte, at Ankestyrelsen 2 gange modtog underretning fra Gladsaxe Kommune om sagen. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 2615 og Den Sociale Ankestyrelsens redegørelse til Socialministeren i form af brev af 18. april 2000 med tilhørende notat af 14. april 2000 om det faktiske forløb.«

Jeg vil efterfølgende kommentere på sagen. Der verserer for øjeblikket for Socialministeriet en sag om klage over Ankestyrelsens behandling af sagen. Når Socialministeriet har taget stilling til denne sag, vil jeg orientere Folketingets Socialudvalg om ministeriets overvejelser.

Spm. nr. S 2618

Til socialministeren (10/5 2000) af:

Villy Søvdal:

»Var Den Sociale Ankestyrelse i sagen om de jordanske børn Nasra og Nidal bekendt med faderens plan om, at rejse med børnene til Jordan?«

Svar (24/ 5 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ankestyrelsen har udtalt følgende:

»Ankestyrelsen skal henvise til sin redegørelse til Socialministeren i form af brev af 18. april 2000 med tilhørende notat af 14. april 2000 om det faktiske forløb.

Det fremgår bl.a. heraf, at Østre Landsret den 13. august 1997 tiltrådte Ankestyrelsens afgørelse om fortsat anbringelse uden for hjemmet af Nasra, Nidal og en storesøster i 2 år samt over-